

Borotínský zámek v barvách noci 2020

Foto: Jaroslav Horák

Borotínský zpravodaj

Prosinec 2020

vydává zastupitelstvo Obce Borotín
www.obecborotin.cz

Důležitá tel. čísla: Tísňové volání 112, Hasiči 150, Záchranka 155, Policie 158

Informace o konání zastupitelstva Obce Borotín

ZO se uskuteční ve **čtvrtek 10.12.2020 v 17 hodin** na OÚ Borotín za dodržení stanovených hygienických podmínek (roušky, rozestupy, desinfekce rukou)

Program:

- 1) Zahájení
- 2) Projednání a schválení rozpočtu MŠ na rok 2021
- 3) Projednání a schválení rozpočtu obce Borotín na rok 2021
- 4) Projednání a schválení Plánu inventur obce Borotín k 31.12.2020
- 5) Projednání a schválení žádosti o prodloužení nájmu nebytových prostor na č.p.18
- 6) Projednání a schválení Smlouvy s Městem Boskovice o financování služeb sociální prevence na rok 2021
- 7) Různé
- 8) Diskuze
- 9) Závěr

Poděkování starosty

Vážení občané, chtěl bych Vám poděkovat za trpělivost a dodržování nařízení vlády ČR, která obsahují opatření proti šíření koronaviru COVID 19.

Stejně jako loni jsme se rozhodli umístit a ozdobit vánoční stromek naproti autobusové zastávce do obecního parčíku. Věřím, že toto umístění se bude občanům a návštěvníkům Borotína líbit.

Adventní věnec před prodejnou COOP daroval pan Tomáš Köhler, který se bude po celou dobu adventu o něj starat. Touto cestou mu děkuji za pěkné přispění k sváteční náladě.

Ve spolupráci s mikroregionem Malá Haná se podařilo opět zajistit stolní kalendáře na rok 2021, tentokrát s novou tematikou – „Malá Haná v barvách noci“. Kalendář se od minulých liší i tím, že u každého obrázku najdete tzv. QR kód, který po přečtení chytrým mobilním telefonem otevře webové stránky příslušné obce. Kalendář dostáváte s tímto zpravodajem pod stromeček. Věřím, že Vás tento dárek potěší.

Touto cestou děkuji Mgr. Michalovi Schustrovi, Vladislavu Hladilovi, panu Sedlákovi a dalším zástupcům organizací, knihovny a MŠ, za příspěvky do borotínského zpravodaje.

Také bych chtěl poděkovat panu Tomáši Letfusovi, který na vlastní náklady koupil dopravní zrcadlo na roh kulturního domu ve směru na Chmelének, za účelem zlepšení bezpečnosti dopravy v tomto úseku. Zrcadlo bude namontováno v co nejkratší době.

Obec Borotín letos přispěje zvláštním dárkem pro vozíčkáře namontováním šikmé plošiny na schodiště v našem kulturním domě, aby se i oni mohli zúčastnit různých akcí pořádaných v 1.patře kulturního domu. Na tuto plošinu se podařilo sehnat dotaci od Jihomoravského kraje. Plošina bude namontována do konce prosince letošního roku.

Dále bych chtěl touto cestou poděkovat všem organizacím i občanům v Borotíně, které svou činností přispěly k dobré reprezentaci Borotína i v tomto smutném roce ovlivněném opatřeními proti koronaviru.

Vážení občané, dovoluji mi abych Vám jménem Zastupitelstva obce Borotín popřál příjemné prožití svátků vánočních a do nového roku 2021 všechno nejlepší, hlavně hodně zdravíčka a štěstíčka.

Ing. Zdeněk Toul, starosta

Zákaz vodění psů na hřbitov a zákaz vjezdu automobilů

Bohužel se v Borotíně rozšířil zvyk některých občanů vodit na místní hřbitov psy. Myslím si, že je to neúcta k zemřelým, kteří jsou tady pohřbeni. V platném hřbitovním řádu je zakázáno vodit a nechat volně pobíhat psy v prostorách hřbitova.

Na hřbitov je povolen vjezd automobilů pouze se souhlasem obce Borotín, a to v případech kopání hrobů pohřební službou nebo při opravách hrobů za účelem dovozu materiálu. Tato upozornění budou graficky znázorněna na obou branách hřbitova.

Úklid po psech

Milí pejskaři, chtěl bych Vás slušně požádat, abyste v zastavěné části naší obce uklízeli po svých psech. Mám na mysli úklid exkrementů, které po svých mazlíčcích jejich majitelé v čím dál větší míře zanechávají a tváří se, že se jich to netýká. Copak je takový problém exkrement sebrat do igelitového pytlíku, který Vám zbyl například od rohlíků? Dále žádám i ostatní občany, kteří jsou toho svědky, aby se nebáli konkrétní občany upozornit. Čistota v obci je v zájmu nás všech. Obec v příštím roce přispěje tím, že zakoupí několik stojanů s odpadkovými koši na exkrementy a držákem igelitových sáčků. Děkuji za spolupráci.

Nové jízdní řády

Od 13.12.2020 budou v platnosti nové jízdní řády na autobus a vlak. Tyto jízdní řády jsou umístěny na webové adrese www.idsjmk.cz. Jízdní řády autobusů na linky 251 a 253 jsou k dostání v tištěné podobě zdarma na OÚ Borotín. Vytisknutí ostatních linek autobusů a jízdních řádů na vlak je zpoplatněno.

Mateřská škola

Uplynuly další dva měsíce ovlivněné pandemií, ale pro chod naší školky to neznamenal nic nového. Nadále jsme dbali zvýšené hygieny a často větrali, což samozřejmě přineslo větší spotřebu energií a dezinfekčních prostředků. Také jsme nemohli pořádat žádné společné akce s rodiči či širší veřejností, jak jsme byli zvyklí (vystoupení pro seniory, Drakiáda, oslava sv. Martina, adventní dílny, ...), což nás samozřejmě mrzí, ale děti jsme o nic neochudili. Dráčky jsme si vyrobili sami a běhali s nimi po školní zahradě, povídali jsme si i o draku Koroňákovi a jak ho přemoci. Hodně jsme pobývali venku a pozorovali změny v přírodě. Na svátek sv.

Martina jsme si sami upekli rohlíčky, o Dušičkách jsme si povídali o rodině a o našich zemřelých příbuzných. Za jasných nocí byly

krásně vidět hvězdy, a tak jsme si o nich vyprávěli, a taky o vesmíru a jiných planetách. Také jsme se naučili šít na šicím stroji a obšívát. Advent jsme zahájili výrobou adventních věnců a adventního kalendáře a také jsme pomohli ozdobit obecní vánoční strom. Už se moc těšíme na koncertování učitelů ze ZUŠ Velké Opatovice a na Mikuláše, který by k nám po roce opět měl zavítat. A samozřejmě na Ježíška, ale to už každý doma, v kruhu svých nejbližších.

Krásné, radostné a pokojné Vánoce vám přeje kolektiv MŠ.

Zprávy z borotínské knihovny

Milý Ježíšku, letos to bude naopak, přát si budeš ty a já budu nadělovat. Mám tady návod „Jak přežít Vánoce a nezbláznit se“. Je to tahák pro dospělé od Melity a Martina Denkových. „A nakonec Vánoce“ od Petra Šabacha jsou tři příběhy v americkém státě Massachusetts. Je to klukovský pohled na svět, na atmosféru Halloweenu a vánoc. Sladký romantický příběh Catherine Riderové se jmenuje „Polibek v Paříži“, umělci, sníh a kavárničky v době vánoční. A protože zůstávám nohama na zemi, je tu další svazek edice „Navštivte... Údolí, soutěsky a kaňony v Čechách, na Moravě, ve Slezsku“.

Přibližuje kouzelné prostředí významných údolí ČR. Vyzkouším vás z pohádek, v knížce „Ježíšův celý rok“ si počtete o tom, jak je možné roznést všechny dárky včas. „Vánoce s andílkem Vandílkem aneb Dva výlety do Betléma a zase zpátky domů“ je vyprávění Šárky Kadlečkové o tom, jak děti vyrábějí vánoční přáníčka a jak se celá rodina chystá na Štědrý večer, o Silvestru a jak se děti probudí na zlatých polštářích.

Otevřeno je již od pondělí 7.12.2020. Vláda povoluje provoz knihoven tak, že bude platit omezení počtu osob (1 osoba na 15m² provozní plochy), rozestupy 2 m mezi zákazníky, režimová a organizační opatření. V případě zájmu objednat si výpůjčku vzdáleně, pište mi na email: lenkamachalkova@email.cz. Katalog knihovny on-line najdete na webu obce.

Přeji hodně dobrých nápadů při vybírání dárků a šťastnou ruku. Nezapomeňte úplně všem darovat knížky – detektivky mužům, sladřáky ženám a pohádky dětem.

VESELÉ VÁNOCE PŘEJE MACHÁLKOVÁ

Vánoční

Milan Vlasák

Vánoční cukroví
pokojem zavoní
kapr se sprchuje
vánoční čas tu je
čekání na dárky
ukrájí pohádky
co bude, kdo
z vás ví
až zvonek
zazvoní?

Voňavý stromečku
maličký dárečku
ukrýváš tajemství
vánoční poselství.
Než-li tě ozdobím
pár přání
prozradím
o čem jsou
vánoce
v tento čas, po
roce.

Já věřím na lásku
na štěstí na
vlásku
věřím i na zázrak
na hvězdu
nebeskou
na světlo tam
z oblak krajinu
betlémskou
přivedlo tři krále
k děťátku do stáje.

Venku je mráz a
sníh
den je potmělý
tak i já na saních
dovádím jak malý
pro lepší náladu
zpívejte koledu
o víře, o lásce
v tyhle ty vánoce.

„Nové“ hasičské stříkačky a zázemí pro školení na hasičárně

Ani v nejistých časech hasiči nezhálejí a rozvíjejí svoji techniku a zázemí.

V podzimních měsících byly realizovány generální opravy našich hasičských stříkaček, které provedla firma Nevřela ze Sádku u Opavy.

Z vlastních zdrojů našeho sboru byla opravena PS8 z roku 1953, která je dnes již historickým strojem, ale podařilo se ji dostat do plně funkčního původního stavu. Bude nám sloužit pro soutěže veteránů, ukázky historie, ale také pro mladé hasiče, čištění koupaliště nebo jako záloha či posila pro zásah.

Také zásahová stříkačka PS12 byla kompletně repasována na PS16, aby nám sloužila mnoho dalších let a doufejme, že zejména k výcviku či čištění koupaliště nežli pro likvidaci požárů. Tuto opravu financovala obec ze schváleného rozpočtu na zásahovou jednotku. Chtěl bych jí tímto ještě jednou poděkovat za podporu.

Další investicí, částečně hrazenou ministerstvem školství bylo pořízení velké nástěnky, magnetické bílé tabule a obrazovky do klubovny na hasičárně. Rozšířením tohoto zázemí jsme nyní schopni pořádat školení pro mladé hasiče i starší členy sboru, zásahovou jednotku, ale i menší besedy pro veřejnost.

Libor Toul, velitel SDH a JSDHO Borotín

Nábor NOVÝCH členů a členek zásahové jednotky

Chcete si zvýšit fyzickou kondici, naučit se řešit krizové situace, být v dobré partě a podílet se více na životě v naší obci? Pokud jste si odpověděli alespoň 3x ANO, pak se nám přihlaste !!!

Hledáme do zásahové jednotky obce ochotné **muže i ženy od 18 do 50 let** se zájmem o hasičinu a pomoc druhým. **Požadujeme:** spolehlivost, zdravotní způsobilost. Vše ostatní Vás naučíme.

Nabízíme: základní vybavení, praktický výcvik s trochou adrenalinu, pravidelná školení a kvalitní zázemí 😊. Těšíme se na Vás. **Přihlášky:** Libor Toul, mob 602377846, velitel@sdhborotin.cz

Ohlédnutí – Mikulášská obchůzka

Borotínské hasiče a trojici Mikuláše, Anděla a Čerta jen tak něco nezastaví.

Letošní mikulášská nadílka proto kvůli vládním opatřením proběhla v individuálním režimu formou setkání před domy přihlášených účastníků, děti totiž zlobí pořád ! 😊. Děkujeme všem za zájem a věříme, že příští rok se setkáme ve větším počtu tradičně u hasičského sklípku i s ohňostrojem, který se letos neuskutečnil.

Poděkování sponzorům a podporovatelům

Rok s číslovkou 2020 se chýlí ke svému konci. Byl to rok plný zvrátů a situací, o kterých by nás ještě před rokem nenapadlo ani přemýšlet. Přesto jsme ho společně zvládli a troufám si říct, že byl v mnoha ohledech úspěšný. Chtěl bych touto cestou poděkovat Vám všem, kteří jste se na životě sboru i obce podíleli. Dík patří také všem velkým i malým sponzorům, díky kterým se podařilo vybudovat nové nebo obnovit staré hodnoty. Přeji nám všem do roku 2021 hlavně osobní pohodu a pevné zdraví!!! *Jménem výboru*

Libor Toul, Velitel sboru a zásahové jednotky obce

Valná hromada

Valná hromada sboru by se měla uskutečnit v lednu s ohledem na vývoj vládních omezení. Pozvánky členům budou doručeny s dostatečným předstihem. Budeme postupovat dle instrukcí ústředí a OSH Blansko.

Výbor sboru

Tradiční hasičský ples

Srdečně a „předběžně“ zveme všechny přátele hasičů a dobré zábavy na **tradiční hasičský ples**, který je plánován v **sobotu 20. února 2021 od 20:00 v kulturním domě v Borotíně***.

Kvalitní občerstvení, bohatá tombola a hygienická opatření zajištěna. K tanci a poslechu zahraje skupina Merkur Konice. Ples bude výhradně místenkový! Předprodej bude upřesněn.

Těšíme se na Vás. Vaši HASIČI

***Akce se uskuteční pouze pokud to vzhledem k vládním opatřením bude možné a bezpečné!**

Společná zařízení - situační plánek lokálního biokoridoru a biocentra:

Stavba společných zařízení v katastrálním území Borotín u Boskovic

Vážení spoluobčané,

asi jste zaregistrovali článek v Regionálních novinách, že v lokalitě pod Mlýnkem se začalo něco budovat. V dalších řádcích se Vám pokusím vysvětlit, o co se vlastně jedná, a začnu od začátku.

Vše začalo spuštěním pozemkových úprav, které u nás probíhaly v letech 2007-2011.

Ty prováděla firma AGERIS s.r.o. a financoval Státní pozemkový úřad Blansko. Jejich důležitou součástí bylo vytvoření plánu společných zařízení, který řeší přístup ke všem pozemkům (polní cesty), protierozní a protipovodňová opatření, a také ochranu přírody.

Z tohoto důležitého dokumentu vznikl následně projekt na zbudování jednoho většího a jednoho menšího biocentra, dále biokoridoru, revitalizaci polních cest a výsadbu zeleně. Tento projekt zpracovala také firma AGERIS s.r.o. a financoval Státní pozemkový úřad.

Na samotnou realizaci jsme museli nějakou dobu počkat. V roce 2019 to už vypadalo nadějně, ale vše skončilo na financování projektu. V letošním roce však přišla zpráva, že dobrá věc se podařila.

V létě 2020 tak mohla být vypsána veřejná zakázka na zhotovitele. Z té jako vítěz vyšla firma Ekostavby Brno, a.s. Celková vysoutěžená cena projektu je přibližně 19.260.000,- Kč včetně DPH. Celou tuto částku hradí Pozemkový úřad. Stavba začala v září tohoto roku a dokončení je dle smlouvy naplánováno v listopadu 2021. Následná péče o zeleň bude trvat 3 roky, tj. až do listopadu 2024. Po realizaci a kolaudaci bude celá stavba předána do majetku obce.

A co že to tam vlastně vznikne? Projekt zahrnuje území zhruba 5 ha. Začíná v lokalitě pod rybníkem Mlýnek, kde bude Biocentrum č.1 o rozloze 2 ha. Na poli mezi borotínským potokem a polní cestou vznikne nové 209 m dlouhé koryto potoka. To bude napájet 5 tůň o celkové rozloze 1451 m². Ve spodní části u „dálnice“ vznikne velká tůň se stavidlem o rozloze 2490 m². Na biocentrum navazuje biokoridor, který pokračuje lokalitou Ve Stříbrných až na hranice katastru obce Cetkovice. Tam vznikne menší biocentrum č. 2 o rozloze 0,3 ha. Dále bude opravena polní cesta od rybníka po hranice katastru v celkové délce 1,5 km. Je řešeno i odvodnění sousedních polních pozemků, kdy voda bude svedena do biocentra. Celé území bude osázeno zelení. V projektu se počítá se zatravněnými plochami, výsadbou keřů a stromů. Pozemky a polní cesta budou doplněny o větší solitérní stromy.

Jak vidíte, projekt řeší komplexně celé území a bude sloužit nejen přírodě a živočichům, ale i nám, občanům Borotína k možným procházkám. Zemědělci a majitelé pozemků jistě ocení lepší přístup k pozemkům.

Postup prací je sledován při pravidelných kontrolních dnech, kterých se vždy účastní také zástupce naší obce. V tomto roce firma dle smlouvy odstraní náletové a nepůvodní dřeviny a udělá skrývku ornice. Další práce začnou zase na jaře příštího roku.

A co závěrem? Osobně jsem velmi rád, že se projekt, jenž si hlavně klade za cíl zadržovat vodu v krajině, začal uskutečňovat a zlepší tak naše životní prostředí.

místostarosta Vladislav Hladil

TJ SOKOL Borotín

Vážení spoluobčané, rok 2020 se posunul do své závěrečné fáze. Dovolte mi, abych jménem výboru TJ Sokol Borotín i jménem svým poděkoval Vám, všem občanům obce Borotín, kteří jste se fyzicky, duševně nebo jiným způsobem podíleli na pořádání akcí, které se letos konaly ve velice omezeném počtu. Poděkování patří rovněž obci Borotín a SDH Borotín, za celoroční spolupráci. Do nového roku Vám všem přejeme pevné zdraví a mnoho štěstí.

Těšíme se na spolupráci v roce 2021. Za výbor TJ Sokol Borotín

Jakub Toul-jednatel

Vánoční koledování - zrušeno

Tradiční vánoční koledování s dechovým orchestrem „Malá Haná“ se letos odkládá. Pokud to situace dovolí, zkusíme zorganizovat tříkrálové zpívání.

Vánoční výstava v Arboretu Borotín - zrušeno

Tradiční „Vánoční výstava“ v pavilonu arboreta se pro letošek ruší ze známých důvodů.

Ples Mysliveckého sdružení Borotín – Vanovice - zrušeno

Štěpánské střelby - zrušeno

Pokud to situace v jarních měsících dovolí uskuteční se v náhradním termínu.

Masopustní průvod masek – bude upřesněno dle situace

Jubilanti

Životní jubilea v měsících leden až březen 2021 oslaví:

Bačovský Miroslav
Vítková Dagnar
Boháčová Zdenka
Jelínková Emílie
Tůmová Helena
Janík Vladimír
Bělehradová Vlasta

Toulová Libuše
Sedlák Lubomír
Kafková Božena

Kozelková Lydie
Doležal Jan
Köhler Alois
Tylšarová Milena
Cupák Rostislav
Kupčíková Marie
Vítek Jiří

Flintorsky hode

(Malovaný obrázek - Hostinec U Buryšků č.p. 147, dříve č.p.9)

Sluníčko se vyhouplo nad obzor, i když se halilo do oparu, tak jak se stává obyčejně v podzimním období. Krajina byla ještě provlhá po nočním dešti. Přes všechny tyto ranní úkazy byl předpoklad, že bude docela hezký den. Říjnový čas mnohdy předvídá končící období pěkných dnů a počátek plískanic s přípravou přírody na období zimní.

V hospodě na Flintóře (Fridentále) od časného rána bylo rušno. Pantáta Paráček s putnami na vážkách již několikrát šel ke studni, aby nanosil dostatek vody. Zásoba vody byla nezbytná, obzvláště dnes, kdy se připravovala hodová tancovačka. Když se vrátil s poslední dávkou, posadil se na chvíli do kuchyně ke stolu a podotkl: („Ještě, že sem podstrčil ten škopek pod vokač, je plný dyščovky až po vokač. Voda bude potřeba hodně pak na hókled.“ „Ba, máš pravdu“ na

to panimáma.“ Ale belo be dobry, nebes zašil do lesa na trocho haluzek, ať si hosti mužó vopocovat bačkore, všecko be natáhne dovnitř, kdež je teď po dyščo.“ Takto probíhal rozhovor mezi hospodským Paráčkem a jeho ženou.

Co je třeba si ujasnit a vysvětlit. To, že byla třetí sobota měsíce října, tak to byl důležitý den před „Flintórkéma hodama.“ Hody v tomto čase se slavily od založení a osídlení Fridentálu. Slavení hodů na dědinách mělo svůj základ v dávných dobách, kdy majitelé jednotlivých panství nikterak tyto projevy poddaného lidu nezakazovali. Naopak dokazovali tímto svoji lidumilnost.

V Borotíně se hody slavily vždy druhou neděli v říjnu. A proč se později s vtipem říkávalo: Kdo, že má za týden mladé? Odpovědí bylo: No přece borotínské hody, neboť o týden později se pořádaly hody na Flintóře. Ty dědinské byly vždy slavnostnější a bujaré. Na Flintóře, kde žili jen tkalci a chalupníci či příležitostní pracovníci na panském, se slavilo méně okázale. Zato však vždy v dobré náladě a pohodě.

Od doby, kdy byla v Borotíně zřízena farnost a postaven kostel, docházelo duchovní správou ke zpochybňování oslav hodů. Od bezbožného a nezřízeného holdování světským radovánkám se mělo

upustit. Přednost dostávaly poutě k výročí zasvěcení kostela v měsíci září. Postupně tedy docházelo k útlumu a začala se vytrácet tradice slavení hodů až k úplnému zániku. Škoda!

Pantáta Paráček se šoural po Flintóře nahoru k lesu, aby donesl potřebných halouzek. Teta Tichá právě vypouštěla drůbež před chalupu. Aby něco prohodil, pozdravil: „Pozdrav Pánbu panimámo, jak se vám daří? Ož máte schestany na hode?“ „Ale co“ na to panimáma Tichá: to vite, ho nás je decky hlóběj do hrnce“ „Ba, ba panimámo, ale na hodovó večir s pantátó přendete. Mám dobró rosolko, mozeka bude jako každé rok“ nabádal pantáta tetku Tichou a už kráčel za doprovodu štěkání psů a krákání drůbeží havěti. Přes dva domky vykukoval ze vrátek František. Pantáta hned po vzájemném pozdravu: „Tak co Francko, ož seš zdravé? No měls te ale štěstí,že to tak dopadlo“. Francek si totiž poranil ruku při opravě domku. Ten nenechal ani pantátu dopovědět: „Stréčko, děda říkává, a to je člověk světem prohnané, že lepší bet hlópé a mět štěstí, než chetré a mět smolo“ Pantáta na to: „No něco pravde na tym je, ale já zas říkám, že nélepší je bet trocho chetré a k tomo trocha štěstí. Ale nechme tech módrosti a řekni mně, jestle večir přendeš na hodovó?“ František se podrbal na zátylku a namítnul: „Mám ještě dneska hodně práce, mosim pomáhat tkat. Tata po neděle pojede vodvist dilo a ještě nám trocha chebi. Tata říká, že faktor je velké previt. Dilo prohlíží, že mo nic nehonde, ani mošenec na plátynko. Já bodo hledět večir přejit, ale abe to nedopadlo, jak před tédnem v dědině.“ „To vim“ na to pantáta Paráček „zervale se tam jako koně kvulevá děvčeskám.“ Francek vysvětluje: „No ja, ale jeden bel z dědine a drohé z Flintóra. Ten dědinské mo řekl: Te flintórská bido. Ten si to nenechal libit a tak mo řekl: Te křopane jeden. Pak mo ze dvě vrazil a bela z toho pořádná mela.“ „To ho nás se nemuže stat. Já mám v kótě béčák. Jak be mělo k nečemo takovymo dojít, tak každymo srovnám hřbet, že na to do smrti nezapomene“ dodal pantáta a už šlapal nahoru. Na horním konci potkal „Pašáka“. Pašák to nebylo přízvisko, ale pojmenování podle jeho výrazů, kterými každého častoval, když si přilízl. A to bývalo dosti často. To sobě a každému jinému lichotil. „To so ale pašák. Šak te seš také pašák“ Takto ho každý znal. Pašák na nic nečekal a hned dorážel: „Posleš hospodské, me sme se domlóvale na večir, že si hodime mariáš. Máš něco proti temo“ Pantáta hned odmítá: „Co tě nemá Vincko, copak neviš, že je dnes hodovó?“ Pašák se nenechal odbýt a škemral: „Ož mě vod časného rána svrbi roka na karte a ne a ne se teho zbavit“ „Tak viš Vincko, že néso takové a že seš staré štamgast, tak sóhlasim. Ale bodete se moset hosadit do seknice přes siň. A ted' ož bodo moset jit, abech všecko postačel“ „Tak plati, to seš teda pašák hospodo“ pochvaloval si Vincek, ale to už pantáta pokračoval směrem k lesu nařezat chvojek, aby se dostal včas domů.

Návratem domů nastala další práce na přípravě večerní zábavy. „Matko“ povídá „jak seš na tom s chestáním jídla pro mozekante?“ „Nestaré se a hled' si svyho“ odsekla panimáma. „Já nevím, kde mám prva skočet a te si nekde žvaniš po ledech. To bech tě nesměla znat.“ Pantáta něco zabručel a dal se do další práce. Doléval petrolej do lamp a čistil cilyndry, aby to večer bylo všechno v „rychtiku“. Sotva zazvonilo na kostele poledne, oběd a hned zase nastaly další přípravy. Než se kdo nadál už se šejilo. Ještě bylo potřeba dokončit několik maličkostí a zkontrolovat, zda je vše v pořádku. Netrvalo dlouho a už se ve dveřích objevil Kuda s harmonikou. Hospodský ho vítá: „Vítám tě Fabišo, tak jak se cítiš na to našo hodovó?“ Kuda na to: „Ale já so v pohodě, jenom mně trocho bolijó nohe po cestě.“ „Šak, sedni ke stolo, matka tě přenese něco zajest. Tak a v jakym sezeňó bodete hrát?“ vyzvídal hospodský. „No sme domloveni jenom šteři, protože ho vás to néni moc velky a tak abe nebel velké kravál. Ještě bobeník a Vlček na klárinet. A samozřejmě staré Slepíčka na baso. To mosi stačel, ještě sme chtěle hósle ale = Paganini= má něco jinde a tak nás nechal ve štecho“ a už si hleděl jídla co mu přinesla panimáma Paráčková. Pojedl a zapil poslední sousto pivem, sedl do kouta, vzal harmoniku a začal si přehrávat nějaké kousky. Za chvíli přikvačil Hádek s bubny a za ním v patách Vlček s klarinetem. Panimáma oba pohostila a za chvíli to už ladili. V tu chvíli zazněla první polka, jak když vyšije. Dohráli a Kuda utrousil: „Kde je dneska ten čechmant Slepíčka? Deť to bez base je takovy jalovy. Snad se mo něco nestalo, to be tak scházelo.“ Sotva odezněl druhý =prubkousek=, už se začali scházet první návštěvníci. Za hodnou chvíli se objevil i Slepíčka s basou. Na něho už nezbyl čas s pohoštěním. Naladili a banda byla v plném sezení. Pantáta Paráček natočil čtyři korbele piva a postavil je k muzikantům. Otočil se a už vítal další přicházející hosty. Vše začalo. Venku houstla tma, na kostele zvonilo klekání a z hospody na Flintóře se ozývala hudba.

To notoričtí karbaníci: Pašák Kaliba a Hučka. Hučka to bylo takové nějaké přízvisko. Ne že by nosil klobouk, ale když se trochu napil, tak hučel a nadával na všechno. Tito karbaníčtí výtečníci museli dnes zasednout mimo šenk, do světničky přes chodbu. Rozsadili se ke stolu a Kaliba, ten největší furiant, hned navrhnul: „Tak to chlapi rozjedem“. Pantáta Paráček jim donesl korbele piva napomenul je: „Ne abeste mě flusale po podlaze, Chovéte se slošně.“ Kaliba opáčil: „Nemně stracho a dones nám trocho kořalke. Chlapi co ve na to? Ať nám donese celó flašo, abe nemosel tak často chodit. Me ož se vobslóžime sami..“ Oba kumpáni jenom příkyvovali. „ Tak nám hospodo přenes =Alaš mit rum=, nebodem se dneska vomezovat“ zavelel Kaliba. A už šustí karty, na stole leží krejčary i nějaká zlatka a jen se ozývají karbanické výrazy. Tito kumpáni rádi chodili do hospody, kde s nimi často nemohl chybět i Joza Pata, velký šprýmař a =repák=. Co dovedli spolu napáchat to by stálo za samostatný příběh. To bylo nespočítaně taškařic, vzájemných narážek a urážek. Na druhou stranu bylo vždy velké odvolávání a usmírování, samozřejmě přes nezbytný truňk. To byly možné i nemožné příběhy z vojny, pytlácké, z mládí, plotky s ženami a jiné. Co bylo možné očekávat v takové společnosti z mokré čtvrtě.

Hodová tancovačka začala, „tancemistr“ Procházka provedl první tanečnici a ostatní se už přidávali. Za chvíli byla veselice v plném proudu. Všichni se náramně bavili, sem tam odběhl nějaký mladý pár na čerstvý vzduch. Pantáta Paráček se nestačil otáčet. Potřeba splachování hrdel byla nad očekávání. I ven do blízkého okolí se ozývala melodie jako: Šel jsem za noci alejí jabloňovou a jiné podobné. Kolem půlnoci se již někteří začali vytrácet do svých domovů

Po půlnoci se také parta karbaníků rozhodla, že to dneska nemá cenu, když vedle probíhá hlučná zábava. Tam se všichni baví a tak to nemá vert a raději to „zaseknem“. Pantáta Paráček z nich také neměl velkou radost, proto jim radil ať to pro dnešek skončí, že to skasíruje: „Tak chlapi, sbírejte se, nebodo vám tade vesvěcovat. Ne abeste ale teďka vevedle zas nějakó lumpárno. Běžte pěkně dom, zalehnite blechám, ať vás te vaše polovičke nenechajó klečet na polinkách“. A tak to také tentokrát skončilo.

Za to v sále ti skalní byli rozjaření domů se jim vůbec nechtělo. Když se rozparadí, skutečně to stojí za to. Čas ubíhal, venku se už hlásili kohouti, ale v sále všichni ještě v nejlepším. Jen se ozývalo: „Až ráno, až ráno, až bude bílý den, dřív domů nepůjdem, až všechno vypijem“. No což, všechno má jednu svůj konec, proto i hodová zábava na Flintóře musela skončit. Neboť muzikanti i přes posilňování ztráceli sílu. Většinu už zastával Kuda s harmonikou a bubeník a další jen zpívali. Tak byla vyhlášena závěrečná a šmytec. Muzikanti zabalili „inštrmenty“, hospodský jim vyplatil a už se rozcházel. Jen Slepíčka se neměl zatím k odchodu. Nespěchal, neboť věděl, že přece na cestu do Roudky musí být více denního světla přes hluboký les. Konečně se rozhodl k odchodu rozloučil se s hospodským: „Tak pantáto, za rok zas na shledanó, jestle bodem živi“. Hodil si basu na záda, narovnal popruh a pomalu kráčel nahoru Flintórem. Dojda na křižovatku, ucítil v luftě něco, co se tak často nestává. Jako když někdo rozpouští sádlo ze zabíjačky. Vůně škvarků mu úplně narovнала schlíplé vousy. A nemýlil se, došel ke stavení Janíčkových, odkud se z dvorku ozývaly hlasy. A v tu chvíli vykoukla ze vrátek tetka Janíčková a s podivem povídá: „Ale, ale Slepíčko, ve teprvá dete, deť ož je skoro bílé deň“. Slepíčka opáčil: „No, trocha sme to protáhle a copak ve panimámo ste ož tak brzo čilá? Něco vám tade ale moc a moc pěkně voni, že se člověko až slene zbihajó.“ „To vite Slepíčko“ na to tetka Janíčková „krmile sme čunika, že bode na vánoce, ale letos bela hóroda tak slabá, že to dopadlo jináč.„Tak sme ho mosele zabit teď na hode. Ale podťte Slepíčko dál, dám vám kósek, abeste si spravil choť.“ Slepíčka nikterak nenamítal, vešel s panímámou na dvorek, kde starý s mladým Janíčkoví rozpouštěli sádlo v kotli. „Pomuz vám pánbu a hlavně naspoř.“ Pozdravil Slepíčka. Dé to pánbu.“ na to starý Janíček. Slepíčka postavil basu za vrátka do kouta a už ho panímáma volá: „Podťte, sednite a hokrujte si chleba, šak je čerstvé. Já vám dám zajest kósek vobárko.“ Slepíčka se nebránil, sedl ke stolu a ukrojil si krajíc chleba. Janíčková mu dala na talířek plátek ovaru a misku se solí. „Koštujte a ať vám chotná.“ „ Děkojo, já takový pochótko nevodmitno“ a dal se do jídla. Pojedl, utřel si knír pod nosem a panímáma mu dala ještě trochu kořalky „na vetrávení“. Chlapi Janíčkoví se venku nějak pot'ouchle usmívali. Mladý povídá: Pantáto, zahréte nám na to baso“. „E, co tě nemá senko, na baso se nehrá, jak si mesliš. To je fundament mozeke. Basa ta zpívá proti melodii“ vysvětluje Slepíčka. Mladý na to: „Tak me zaspíváme a ve nás doprovodťte“. Slepíčka svoluje: „No, tak keró si dáme chlapi, ale abe to ladilo.“ Janíček navrhuje: „ Tak třeba Či só

hode, naše hode poďme stará do hospode“. Slepíčka vzal basu za krk, vysunul zastrčený smyčec a snažil se jejich zpěv doprovodit, ale ouha. Smyčec po struně sklouzl, jak po mýdle. Slepíčka zakoulel očima a už nečekal na Hode bele, hode bodó, zabijem to kozo chodó. Postavil basu do kouta a začal nadávat jak prajzký oficír: Ve zlotřilci, vite co ste natropile ? Deť ve ste mně zničele šmetec. Co já si počno, mosim ho veprat a vesošet, protože mám za tédeň hrani na Chlomské. Ve ste darebni, ve ste mně ho namastile škvarkem, no to vám ale nedarojo.“ Panimáma Janíčková hned zachraňovala nepříjemnost: „To só dvá machometi, co vám to jenom natropile. To si teda nezaslóžite. Já to mosim trocho napravit. Zabalim vám jitřničko pro vašo panimámo, ať také vokoštoje. A ve ož se nezlobte na te bezbožnike.“ Slepíčka ještě rozčilen chvíli láteřil, jitřnici v papíře si zastrčil do kapsy kabátu, vzal basu na záda a už se chystal k odchodu. Janíčková se s ním loučila slovy: „Slepíčko, tak sbohem a šťastnó cestó. Ať v lese nezablóдите a hlavně ať nepřekročíte blodné kořeň“ Slepíčka se ještě jednou obrátil k Janíčkové a poděkoval jí za pohoštění: „Ve ste panimámo néhodněši meze hodnéma. Z teho mála co máte, ještě podarujete. Drohé má hodně, ale nérač nedá nic. Pánbu vám to zaplatť.“ A už se ubíral nahoru k lesu. Minul poslední stavení a pokračoval cestou k Habru. Tu si však uvědomil, že by nebylo vhodné jít přes „kópele“ a také by mohl potkávat sousedy, jak půjdou na Slovo Boží do borotínského kostela. Proto na kopci zamířil směrem na Písečnou, tam překročil „hómrlči cestó“ a horem nad Žlebem kráčel směrem k domovu. Už bylo slyšet štěkání psů z Roudky a tak se těšil, jak přijde domů, že zalehne do peřin a dospí probdélou noc. Za chvíli došel na malou mýtinku, kde přes ranní opar prosvicovalo sluníčko. Basa mu ztěžkla po cestě na zádech. Vůně lesa a únava, kterou více pociťoval mu nedala. V duchu si řekl, že si chvílku oddechne. Od nápadu nebylo k činu daleko. Opřel basu o strom a sedl si na suché místo pod statným smrkem. Natáhl nohy a v tu chvíli na něj přišla dřímota. Jak hluboce oddechoval, jen se mu vousy hýbaly.

Bába Kroužilka z Roudky byla ještě statná ženská i když už byla několik roků vdovou. O vše se musela postarat sama. Rozhodla se, že i když je dnes neděle zajde do panského lesa a zajistí si nějaký otop před zimou. Nečekala na nic, řekla si „co je doma, je doma“ zabalila pilku „zlodějku“ do plachty a šupajdila k lesu. V duchu si říkala: „Dneska je neděle, panské hejné z Borotína zajistě dospává po hospodě, kam chodí na mariáš. To je čisté vzduch a já se podívám na nějaké ten sóšek. V lese po ránu bylo ticho jako v kostele, nikde ani živáčka. Tam to znala jako vlastní boty, neboť v létě chodila často na borůvky a na houby. Někdy i když hajný potřeboval sázet stromky nebo vyžínovat trávu. Plížila se a oči jí jen bloudily po vršcích stromů. Ani si neuvědomovala, že došla na mýtinku, kde odpočíval starý Slepíčka. Když její zraky padly na ležícího chlapa pod stromem, zprvu se lekla a ztrnula, ale okamžitě se vzpamatovala: „Deť to je staré Slepíčka. Šmarjá a deť von je mrtvé“ a začala ječet jako siréna. To Slepíčku okamžitě probudilo. Začal se vrtět a hýbat. To už Kroužilka byla úplně vylekaná, obrátila se a začala prchat z místa a jen si stále mumlala: „Nebožtík Slepíčka a von stal z mrtvých“ a s prásknutím dveří zapadla do své chalupy. Lidé vykukovali ze svých obydlí a domnívali se, že bába Kroužilka se dočista pomátla. Ale to už po chvíli s úsměvem vyšlapával Slepíčka s basou na zádech od lesa k domovu. Slepíčková ho však nepřivítala s radostí. Naopak, hned jak si dosedl ke stolu v kuchyni, začala mu lát: „Te staré Slepíčáko, ož bes měl mět trocho rozomo a nevedádět takovy hlóposti. Deť staró Króžilko z tebe snad klepla pepka“. Matko, nebeť na mně tak zlá, deť mě znáš, že so takové dobrák“ a vytáhl z kapsičky u vesty nějakou tu zlatku a položil je na stůl. „Abech nezapomněl, v kabátě mám v kapce jitřničko. To si ale pochotnáš“. Jak viděla Slepíčková peníze a nahmátla v kapse jitřničku v papíře, bylo po hněvu. Stáhla se k plotně a něco míchala v kastrole k obědu. „Matko“ povídá Slepíčka „já si chvílko zdáchno a po vobědě mosim prat šmetec, co mně chlapi pomazale vomastkem“. Tak doznávaly Flintórské hody i ve Velké Roudce. U Slepíčků visel na zápraží smyčec a to vypraný, no a u báby Kroužilky na bidle viselo nějaké spodní prádlo, které musela po tom strašném leknutí také vyprat.

Co k tomu všemu na závěr dodat? Snad jen jedno podstatné. Nebyly všechny tradice a zvyky na vesnici špatné a zavrženíhodné, tak aby se nedaly obnovit a přizpůsobit současnosti. Což takhle místo tradičních hodů o druhé neděli říjnové obnovit dávnou tradici a pořádat =Borotínskė švestkobraní=. Dokonce je švestka ve znaku obce vyobrazena. Takový počín by možná ocenila široká veřejnost. Mohly by se pořádat soutěže v pojídání = kadrátkových koláčků (švestkových knedlíků), =trnkových specialit= (povidlových) a také ochutnávání pravé borotínskė pálenky. **Co vy na to?**

Borotín 2012. Lubomír Sedlák